

Dosarul nr. 2ra-1656/22

2-20164108-01-2ra-22112022

Instanța de fond: Judecătoria Orhei, sediul Rezina – D. Cebanița

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cristina Simon-Sturza, reprezentată de avocatul Constantin Chira,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Cristina Simon-Sturza împotriva lui Dionis Perciun, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina, cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei din data de 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Cristina Simon-Sturza, s-a menținut hotărârea din data de 03 martie 2021 a Judecătoria Orhei, sediul Rezina,

constată:

La 28 decembrie 2020 Cristina Simon-Sturza a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Dionis Perciun, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina, prin care a solicitat decăderea din drepturile părintești ale lui Perciun Dionis față de copilul xxxxx, născută la xxxxx, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000 lei și taxei de stat care urma a fi achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Cristina Simon-Sturza a indicat că la 10 iunie 2011 la Primăria com. Pripiceni-Răzeși, r-nul Rezina a încheiat căsătoria cu Dionis Perciun. Din relațiile de căsătorie la xxxxx s-a născut fiica xxxxx.

Prin hotărârea din data de 05 aprilie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani s-a desfășurat căsătoria încheiată între Dionis Perciun și Cristina Perciun, domiciliul copilului minor a fost determinat cu mama.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 14 decembrie 2018 s-a încasat de la Dionis Perciun în beneficiul Cristinei Simon pensia pentru întreținerea copilului minor xxxxx, născută la xxxxx, în sumă bănească fixă, în mărime de 1 500 lei lunar, începând cu 12 octombrie 2018 și până la atingerea majoratului de către copil, titlul executoriu privind încasarea pensiei de întreținere fiind prezentat pentru executare executorului judecătoresc Aurel Corcescu.

Reclamanta a menționat că conform adeverinței din data de 30 noiembrie 2020, eliberată de către executorul judecătoresc Aurel Corcescu, debitorul Dionis Perciun pe perioada 12 octombrie 2018 – 30 noiembrie 2020 nu a achitat pensia pentru întreținere a copilului, datoria constituind 37 500 lei.

Cristina Simon-Sturza a susținut că pârâtul se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, nu vine să viziteze fiica și să-i plătească pensia de întreținere cuvenită, iar faptul eschivării de la achitarea pensiei de întreținere o demonstrează înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată.

Prin hotărârea din data de 03 martie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Cristina Simon-Sturza împotriva lui Dionis Perciun, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina cu privire la decăderea din drepturile părintești, s-a încasat de la Cristina Simon-Sturza în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei.

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen, de către Cristina Simon-Sturza.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 29 iunie 2022 a respins apelul declarat de către Cristina Simon-Sturza, a menținut hotărârea din data de 03 martie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina.

Instanțele de judecată în temeiul art. 58, alin. (1), alin. (2), art. 60, alin. (1)-(3), art. 67, lit. a) și h), art. 38 și art. 74, alin. (1) din Codul familiei au concluzionat că cererea de chemare în judecata depusă de către Cristina Simon-Sturza este neîntemeiată, deoarece părinții au obligația de creștere, educare și îngrijire a copilului minor în mod egal și cert. Decăderea din drepturile părintești fiind prevăzută ca cea mai severă sancțiune civilă aplicată părinților pentru greșita exercitare a drepturilor și îndatoririlor de părinte, pentru a aplica o asemenea sancțiune instanța de judecată urmează să analizeze temeinicia temeiurilor de decădere a persoanei din drepturile părintești, luând ca bază interesul superior al copilului.

Instanțele de judecată au menționat că neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii. Astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților conduce la decăderea din drepturile părintești. La caz, comportamentul lui Dionis Perciun nu a atins gradul de gravitate pentru a fi temei de decădere a acestuia din drepturile părintești, iar pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Cristina Simon-Sturza, reprezentată de avocatul Constantin Chira, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului Cristina Simon-Sturza, reprezentată de avocatul Constantin Chira, a indicat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a apreciat arbitrar probele, ceea ce a dus la soluționarea greșită a litigiului.

Recurenta a susținut că Dionis Perciun se eschivează de la exercitarea absolut a

tuturor obligațiilor părintești începând cu creșterea, îngrijirea și educația copilului, iar reaua-credință a acestuia se confirmă prin lipsa de interes față de copil, încercarea de a se răzbuna pe mama copilului, prin punerea unor impedimente la obținerea actelor pentru a participa la concursuri internaționale, călătorii și neachitarea pensiei de întreținere.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 29 iunie 2022, expediată prin intermediul poștei electronice avocatului Constantin Chira, la 28 08 septembrie 2022.

La 07 noiembrie 2022, în termen, Cristina Simon-Sturza, reprezentată de avocatul Constantin Chira, a depus la Curtea Supremă de Justiție recursul motivat.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Cristina Simon-Sturza, reprezentată de avocatul Constantin Chira, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie

să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Cristina Simon-Sturza asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, Colegiul reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Cristina Simon-Sturza, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cristina Simon-Sturza, reprezentată de avocatul Constantin Chira, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cristina Simon-Sturza, reprezentată de avocatul Constantin Chira, împotriva deciziei din data de 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas